

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi P.J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI ACz 2183/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 14 października 2025 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. zwraca ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Warszawie na rzecz skarżącego P.J. kwotę
200 (dwieście) złotych tytułem uiszczonej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na 2 lipca 2025 r. P.J., zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania zażaleniowego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. VI ACz 2183/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 5 ust. 1 u.s.p.p., skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że przez tok postępowania w sprawie w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.s.p.p., należy rozumieć postępowanie co do istoty sprawy (z wielu zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 maja 2022 r., I NSP 137/22). Postępowanie zażaleniowe jako incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje przejścia rozpoznania istoty sprawy do sądu wyższej instancji, nie jest postępowaniem co do istoty sprawy. Powyższe oznacza, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego jako incydentalnego (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 marca 2021 r., I NSP 191/20).

Mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę, iż skarżący domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania zażaleniowego (incydentalnego) Sąd Najwyższy odrzucił skargę jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych w pkt. 2 postanowienia – uiszczonej przez skarżącą opłacie od skargi w kwocie 200 zł – stanowi art. 17 ust. 3 u.s.p.p., zgodnie z którym uwzględniając lub odrzucając skargę, sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.

[P.Sz.]

[r.g.]